

CONCERTS al MuVIM

30/03/25

Cordes i colors

Un recorregut per
l'Europa del segle XX

Orquestra de cambra de la SFV

CONCERTS al MuVIM

Cordes i colors. Un recorregut per l'Europa del segle XX

Diumenge, 30 de març de 2025 a les 12 hores. Sala d'actes del MuVIM

Intèrprets: Orquestra de cambra de la Societat Filharmònica de València. Julen Fernández, director.

Música de: Edward Grieg (1843-1907), Edward Elgar (1857-1934), Nikos Skalkottas (1904-1949), Eduardo López Chavarri (1871-1970), Leo Weiner (1885-1960).

PROGRAMA

- Dos melodies elegíques op. 34 (1880)* ————— • Edward Grieg (1843-1907)
- Serenata per a cordes op. 20* ————— • Edward Elgar (1857-1934)
- 5 danses gregues per a orquestra de cordes (1946)* ————— • Nikos Skalkottas (1904-1949)
- Aquarel·les valencianes* ————— • Eduardo López Chavarri
- Divertimento no. 1 per a orquestra de cordes op. 20* ————— • Leo Weiner (1885-1960)

Entrada gratuïta · Aforament limitat

MuVIM. Carrer Quevedo 10, València · 963 883 730 · www.muvim.es

Un viatge musical pel segle XX

En el segle xx va tenir lloc l'auge de l'escriptura per als instruments de corda, després que compositors com Txaikovski o Dvořák compongueren obres de gran rellevància. En este concert transitarem pels diferents corrents musicals de l'Europa del propassat segle a través d'obres que capturen l'essència de diferents cultures i èpoques.

Escrites en origen per a veu i piano, les «Dues melodies elegíiques, op. 34» d'Edward Grieg foren orquestrades pel mateix compositor el 1880. Les dos obres parlen de la bellesa, però també de la tristor de la vida, i demostren el mestratge de Grieg a l'hora de crear melodies amb una gran profunditat expressiva. Per la seua banda, Edward Elgar fou un compositor essencial per a comprendre la música de finals de l'era victoriana. El seu llenguatge musical és romàntic. I una bona mostra la tenim en la seua «Serenata per a cordes op. 20», composta el 1888.

Les «cinc danses gregues» de Nikos Skalkottas, creades el 1933, ens mostren l'interés del compositor pel seu folklore: tant la part rítmica com la melòdica, amb un harmonia pròpia del segle xx, en són un bon exemple. Eduardo López Chavarri fou un compositor, musicòleg i escriptor clau del modernisme valencià. En les seues «Aquarel·les Valencianes» ens transporta a l'horta, a la mar. Cada escena es presenta com un motiu per a evocar la música popular valenciana.

Finalment, el «Divertimento no. 1 per a orquestra de cordes, op. 20» de Leo Weiner, combina un cert neoclassicisme amb la música tradicional hongaresa. Fou escrit en 1934 i és una demostració del seu domini de la composició per a orquestra.

Sorgida de les inquietuds, vocació i necessitats artístiques d'un grup de joves valencians amb àmplia formació en reconegudes escoles nacionals i internacionals, l'**Orquestra de Cambra de la Societat Filharmònica de València** naix amb el propòsit de crear un projecte d'alta qualitat musical. Actua amb regularitat dins de la temporada de concerts de la Societat Filharmònica de València, a més d'altres festivals. El seu director i cofundador, **Julen Fernández**, també valencià, va rebre de sa mare les primeres lliçons de piano als tres anys. La seua inquietud musical el portà a explorar el misteri de com una composició —que a l'origen és tan sols una idea, un impuls, una experiència o inspiració de l'autor— es transforma, a través d'una partitura, en una interpretació que troba el seu propi ressò en cada oient. Esta inquietud l'impulsà a la direcció orquestral, un camí que el porta a Brescia i Milà. Si alguna cosa caracteritza Fernández és la seua disposició a aprendre de manera contínua, conscient que aconseguir l'excel·lència —com es proposa en tot el que fa— només és possible mitjançant l'estudi i la disciplina, però també a través de la passió i la gratitud.

**ORQUESTA
DE
CÀMARA**
Sociedad Filarmónica de Valencia

Un viaje musical por el siglo XX

En el siglo xx tuvo lugar el auge de la escritura para los instrumentos de cuerda, después de que compositores como Chaikovski o Dvořák compusieran obras de gran relevancia. En este concierto transitaremos por las diferentes corrientes musicales de la Europa del siglo pasado a través de obras que capturan la esencia de diferentes culturas y épocas.

Escritas en origen para voz y piano, las «Dos melodías elegíacas, op. 34» de Edward Grieg fueron orquestadas por el mismo compositor en 1880. Las dos obras hablan de la belleza, pero también de la tristeza de la vida, y demuestra la maestría de Grieg a la hora de crear melodías con una gran profundidad expresiva. Por su parte, Edward Elgar fue un compositor esencial para comprender la música de finales de la era victoriana. Su lenguaje musical es romántico. Y una buena muestra la tenemos en su «Serenata para cuerdas op. 20», compuesta en 1888.

Las «cinco danzas griegas» de Nikos Skalkottas, creadas en 1933, nos muestran el interés del compositor por su folclore: tanto la parte rítmica como la melódica, con un armonía propia del siglo xx, son un buen ejemplo. Eduardo López Chavarri fue un compositor, musicólogo y escritor clave del modernismo valenciano. En sus «Acuarelas Valencianas» nos transporta a la huerta y al mar. Cada escena se presenta como un motivo para evocar la música popular valenciana.

Finalmente, el «Divertimento no. 1 para orquesta de cuerdas, op. 20» de Leo Weiner, combina cierto neoclasicismo con la música tradicional húngara. Fue escrito en 1934 y es una demostración de su dominio de la composición para orquesta.

Surgida de las inquietudes, vocación y necesidades artísticas de un grupo de jóvenes valencianos con amplia formación en reconocidas escuelas nacionales e internacionales, la **Orquesta de Cámara de la Sociedad Filarmónica de València** nace con el propósito de crear un proyecto de alta calidad musical. Actúa con regularidad dentro de la temporada de conciertos de la Sociedad Filarmónica de València, además de otros festivales. Su director y cofundador, **Julen Fernández**, también valenciano, recibió de su madre las primeras lecciones de piano a los tres años. Su inquietud musical le llevó a explorar el misterio de cómo una composición —que en su origen es tan solo una idea, un impulso, una experiencia o inspiración del autor— se transforma, a través de una partitura, en una interpretación que encuentra su propio eco en cada oyente. Esta inquietud lo impulsó a la dirección orquestal, un camino que lo llevó hasta Brescia y Milán. Si algo caracteriza a Fernández es su disposición a aprender de manera continua, consciente de que conseguir la excelencia —como se propone en todo el que hace— sólo es posible mediante el estudio y la disciplina, pero también a través de la pasión y la gratitud.

